

מסכת ברכות סב. – Talmud Bavli Berachot 62a

רב כהנא על גנא תותיה פורייה דרב שמעיה דשח ושחק ועשה צרכיו אמר ליה דמי פומיה דאבא כדלא שריף תבשילא א"ל כהנא הכא את פוק דלאו אורח ארעא! אמר לו: תורה היא וללמוד אני צריך.

R. Kahana once went in and hid underneath Rav's bed. He heard him chatting [with his wife] and joking and doing what he required. He said to him: One would think that Abba's mouth had never sipped the dish before! He said to him: Kahana, are you here? Go out, because it is rude (not Derech Eretz). He replied: It is a matter of Torah, and I need to learn.

שמות כא:י – Shemot 21:10

אם אַחֲרַת יְקַח לוֹ שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגְרַע:

If he will take for himself another wife, her food, her clothing, and her conjugal rights he shall not diminish.

Igros Moshe - Rav Moshe Feinstein אגרות משה, אבן העזר חלק א סימן קב

והנה מצות עונה אינה תלויה באפשרויות העיבור כי הוא מחיובי האישה לאשתו - שתהנה ולא תצטער - כחיובי מזונות וכסות

The mitzvah of Onah is not dependent on the possibility of conceiving, since it is one of the obligations that a man has towards his wife – that she derive pleasure and not endure sorrow or suffering – comparable to the other obligations a husband has to his wife – i.e. to provide her with food and clothing.

The Ramban's Iggeres Hakodesh, Perek Bet: Holiness in Sexuality איגרת הקודש לרמב"ן פרק ב

דע כי חבור זה הוא ענין קדוש ונקי כשיהיה הדבר כפי מה שראוי ובזמן הראוי ובכוונה הנכונה. ואל יחשוב אדם כי בחבור הראוי יש גנאי וכיעור ח"ו. שהחבור הראוי נקרא ידיעה, ולא לחנם נקרא כך כאמור (ש"א א) וידע אלקנה את חנה אשתו. וזהו סוד טפת הזרע כשהיא נמשכת ממקום הקדושה ובטהרה נמשכת הדעה [והחכמה] והבינה והוא המוח. ודע שאלו לא היה בדבר קדושה גדולה לא היו קוראין אל החבור ידיעה. ואין הדבר כאשר חשב

הרב המורה ז"ל במורה הנבוכים בהיותו משבח לארסטו על מה שאמר כי חוש המשוש הוא חרפה לנו. חלילה, אין הדבר כמו שאמר היוני, לפי שדעתו היוני יש שמץ מינות שאינו מורגש, שאלו היה מאמין שהעולם מחדש בכוונה לא היה אומר כך זה היוני הבליעל. אבל כל בעלי התורה מאמינים שהשם] (והשי"ת) ברא את הכל כפי מה שגזרה חכמתו, ולא ברא דבר שיהיה גנאי או כיעור, שאם יאמר שהחבור הוא דבר של גנאי, הנה כלי המשגל הם כלי הגנות, ואם כלי המשגל גנאי, היאך ברא הש"י דבר שיש בו משום חסרון או גנות חלילה?

One should know that sexual union is holy and pure when it is done as it should be, at the time it should be, and with the proper intent; Let no one think that in proper relations there is anything shameful or ugly. G-d forbid! For relations are termed 'knowledge' as in 'Elkanah knew Hannah his wife' (i Samuel, 19:1) and not without reason. When the seed is drawn forth in holiness and purity it comes from the source of knowledge and understanding which is the brain. Were it not for the sacred dimension of this act it could not have been called 'knowledge.' Rambam was wrong in Moreh ha-Nevukhim, when he praised Aristotle for defining the sense of touch as shameful to us. Heaven forbid! The Greek's statement was untrue, containing a veiled trace of unbelief ('minut'). Had the Greek believed that the world was created as an act of (Divine) will he would not have spoken the way he did.

We, however, who possess the holy Torah, believe that G-d created everything as His wisdom decreed and that nothing He created was shameful or unseemly. **If we say intercourse is shameful, then the reproductive organs are shameful too.** If the sexual organs were truly shameful, how could G-d have created something deficient or shameful, G-d forbid?

The Steipler, Rabbi Yaakov Yisroel Kanievsky's Letter (1899-1985)

העונה היא מצות עשה דאורייתא כאכילת מצה והמבטלה בזמן עיבורה (כשלא מחלה האשה מחילה אמיתי בלב שלם) הוא חוטא גמור וחטא כזה מעבירות שבין אדם לחבירו שאפילו יום כיפור ומיתה אינה מכפרת והרי הוא כגזלן ושוודד שגזל מאשתו מה שמחויב לה, והוא שפיכת דמים לאשה כי ידוע שעיקר תקות האשה בעולמה הוא שיהא לה בעל האוהב אותה. וכשהיא רואה שזה אינו, כמעט שקרוב לפקוח נפש, מרוב צער ויגון על היותה גלמודה כאלמנות חיות ...

ומי שחוטף ובוועל מיד בלא קירוב ופורש תכף ומיד ומתרחק ממנה הנה הבעל חושב שחוטף מלאכים בזה, ובאמת לאמתו לא נגרע מתאווה כלום ויצרו שלו מפוייס בהחלט בהנאה שלמה. אבל אשתו לא נהנית כלל מהנהגה כזו ואדרבה היא כואבת ומבויישת ובמסתרים תבכה.

The Ona is a positive commandment (Mitzva) from the Torah just as the eating of the Matza, and one who does not keep it when his wife is pregnant (assuming she did not relinquish her right truly and whole-heartedly) he is a complete sinner; and this sin is of the transgressions between man and his fellow man (Bein Adam L'Chaveiro) that even Yom Kippur, and death itself, do not atone for. And he is like a robber and a thief, for he stole from his wife that which he owes her. And it is as if he spilled his wife's blood for it is known that a woman's principle hope in this world is that she should have a husband who loves her. And when she sees that he doesn't, it is almost like Pikuach Nefesh due to the amount of pain and suffering she experiences from her being alone almost like a living widow.

When a man grabs and has intercourse immediately without any closeness, and afterwards separates from her immediately and distances himself from her – behold: the husband thinks that through this practice, he ascends to great spiritual heights. In truth, though, his own desires have in no way been diminished, and his drive is completely appeased with complete satisfaction; but his wife has not received any pleasure at all from this type of behaviour – on the contrary, she is hurt and ashamed and she cries in secrecy...

Rav Aharon Lichtenstein (1933-2015)
“Of Marriage, Relationship, and Relations” p. 28

While I have conducted no empirical survey, I believe there is little question regarding the sensibility of the contemporary Torah world, irrespective of camp and orientation. We stand, fundamentally, with R. Bar-Shaul ("that sexuality was an integral aspect of divinely ordered and ordained personality, and that, far from being associated with shame, it was, and was intended to be, a reflection of healthy vigor, fully consistent with the cardinal value of tzeni'ut." – m.r.). **We assert the value of romantic love, its physical manifestation included, without flinching from the prospect of concomitant sensual pleasure; and we do so without harboring guilt or reservations.** We insist, of course, upon its sanctification – this, within the context of suffusive kedusha of carnal experience, generally. We do not, in any sense and form (celebrate)... lusty passion in isolation, and, on both halakhic and ethical grounds... reject non-marital sexuality as transient, vulgar, and possibly exploitative, devoid of interpersonal commitment or social and legal sanction...

Abby Lerner: Thoughts on Teaching Taharat HaMishpahah

Many years ago I had the privilege of hearing Yirmiyahu Abramov lecture at a conference of the Association of Jewish Outreach Professionals. He had been asked by young yeshivah men how one should go about bringing kedushah into this act. At the time, he was concerned that these young men thought that bringing kedushah into sexual relations could be accomplished by thinking about Torah, G-d or some other spiritual matter. Abramov remarked that nothing could be further from the truth. **Kedushah is achieved by concerning oneself with the physical pleasure of the other person. Kedushah is defined by some as the ability to go beyond one's self. Worrying about the other person's physical pleasure is the ultimate act of giving since no one else can provide that pleasure for them... I emphasize to my students that the very point of sexual relations is pleasure. Pleasure we give one another creates the closest bonds, the glue of marriage, devek.** This seems so obvious. It is not to the young bride. She cannot believe that this is what Judaism actually teaches. How reassuring to be told that what you wanted to hear is just what Hazal and our tradition have been saying all along!

נדריים כ: – Talmud Bavli Nedarim 20b רבי שמואל בר נחמני – Rabbi Shmuel Bar Nachmani

והאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל אדם שאשתו תובעתו - הויין לו בנים שאפילו בדורו של משה רבינו לא היו כמותם...

Rabbi Shmuel Ben Nachmani said in the name of Rabbi Yochanan: Any woman who solicits her husband to marital intimacy will have children the likes of whom did not exist even in the generation of Moshe.

הרמב"ם הלכות אסורי ביאה: הלכה ט – The Rambam

אשתו של אדם, מותרת היא לו; לפיכך כל מה שאדם רוצה לעשות באשתו, עושה--בועל בכל עת שירצה, ומנשק בכל אבר שירצה, ובא עליה בין כדרכה, בין שלא כדרכה, בין דרך אברים. ואף על פי כן, מידת חסידות שלא יקל אדם את ראשו לכך, ושיקדש עצמו בשעת תשמיש, כמו שביארנו בהלכות דעות; ולא יסור מדרך העולם ומנהגו, שאין דבר זה אלא כדי לפרות ולרבות.

A man's wife is permitted to him. Therefore a man may do whatever he desires with his wife. He may engage in relations whenever he desires, kiss any organ he desires, engage in vaginal or anal intercourse or engage in physical intimacy without relations, provided he does not release seed in vain.

Nevertheless, it is pious conduct for a person not to act frivolously concerning such matters and to sanctify himself at the time of relations, as explained in Hilchot Deot. He should not depart from the ordinary pattern of the world. For this act was [given to us] solely for the sake of procreation.

Shulchan Aruch, Even Ha'Ezer Chaf Hay and the Rema שולחן ערוך, אבן העזר סימן כ"ה והרמ"א

ולא יקל ראשו עם אשתו ולא ינבל פיו בדברי הבאי, אפילו בינו לבינה. הרי הכתוב אומר: מגיד לאדם מה שחו אמרו חכמים ז"ל: אפילו שיחה קלה שבין אדם לאשתו עתיד ליתן עליה את הדין. ואל יספר עמה בשעת תשמיש ולא קודם לכן, כדי שלא יתן דעתו באשה אחרת, ואם ספר עמה ושמש מיד, עליו נאמר: מגיד לאדם מה שחו אבל בענייני תשמיש יכול לספר עמה, כדי להרבות תאותו, או אם היה לו כעס עמה וצריך לרצותה שתתפייס, יכול לספר עמה כדי לרצותה.

הגה: ויכול לעשות עם אשתו מה שירצה, בועל בכל עת שירצה ומנשק בכל אבר שירצה, ובא עליה בין כדרכה בין שלא כדרכה, או דרך אברים ובלבד שלא יוציא זרע לבטלה. ויש מקילין ואומרים שמותר שלא כדרכה אפילו אם הוציא זרע, אם עושה באקראי ואינו רגיל בכך. ואף על פי שמותר בכל אלה, כל המקדש עצמו במותר לו קדוש יאמרו לו.

ולא ירבה בתשמיש להיות מצוי אצלה תמיד, שדבר זה פגום הוא מאד ומעשה בורות הוא, אלא כל הממעט בתשמיש ה"ז משובח, ובלבד שלא יבטל עונה אלא מדעת אשתו. ואף כשישמש בשעת העונה לא יכוין להנאתו, אלא כאדם הפורע חובו שהוא חייב בעונתה, ולקיים מצות בוראו בפריה ורביה, ושיהיו לו בנים עוסקים בתורה ומקיימי מצות בישראל. ולא יבעול אלא מרצונה, ואם אינה מרוצה יפייסנה עד שתתרצה. ויהיה צנוע מאד בשעת תשמיש. ולא ישמש בפני שום מין אדם, אפילו קטן, אא"כ הוא תינוק שאינו יודע לדבר.

הרמ"א - Rema

הגה: ויכול לעשות עם אשתו מה שירצה, בויעל בכל עת שירצה ומנשק בכל אבר שירצה, ובא עליה בין כדרך בין שלא כדרך, או דרך אברים, ובלבד שלא יוציא זרע לבטלה (טור). ויש מקלין ואומרים שמותר שלא כדרך אפלו אם הוציא זרע, אם עושה באקראי ואינו רגיל בכך (גם זה טור בשם ר"י). ואף על פי שמותר בכל אלה, כל המקדש עצמו במותר לו קדוש יאמרו לו (דברי הרב).

He may do with his wife whatever he wishes. He may have intercourse whenever he wishes, he may kiss any part of her body that he desires, he may have vaginal [typical] or anal [atypical] intercourse, or stimulate himself with other parts of her body, so long as he does not ejaculate outside the vagina (Tur). Some authorities are lenient and say that he may even ejaculate during anal intercourse, if it is occasional and not his habit (Tur). Even though all of this is permissible, anyone who wishes to sanctify himself [by abstaining] from the permitted is called holy.

שולחן ערוך, אורח חיים, סימן ר"מ – Shulchan Aruch, Orach Chaim 240

אסור לשמש לאור הנר אף על פי שמאפיל בטליתו. הגה: אבל אם עושה מחיצה גבוה עשרה לפני הנר, אף על פי שהאור נראה דרך המחיצה, כגון שהפסיק בסדין, שרי. גם אמרינן התם דשרי כשכופה כלי על הנר; וכן אסור לשמש ביום, אלא אם כן הוא בית אפל. הגה: ותלמיד חכם מאפיל בטליתו ושרי.